

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Τρίτην, 23^η Ὀκτωβρίου/5^η Νοεμβρίου 2013, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καί ἱερομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, πρώτου Ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων, εἰς τόν ἀρχαῖον Ἱερόν Ναόν αὐτοῦ, τόν κείμενον ἀναμέσον τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου τῶν Ἀγιοταφίτων καί τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ὑποκάτω τοῦ κωδωνοστασίου αὐτοῦ καί ἀποτελοῦντα τόν Καθεδρικόν Ναόν τῆς Ἑλληνορθοδόξου (Rum Orthodox) Ἀραβοφώνου Κοινότητος τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἀφ' ἑσπέρας, τῆ 2:30 μ.μ., ὥρα, ἐτελέσθη ὁ Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου. Τήν ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ παρηκολούθησαν Ἀγιοταφῖται Πατέρες, μονάζουσαι, ἀραβόφωνοι ἐντόπιοι, μέλη τῆς ἐνορίας ταύτης, καί εὐσεβεῖς Ἑλληνόφωνοι καί Ρωσόφωνοι προσκυνηταί. Μετά τήν ἀκολουθίαν, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τά Πατριαρχεῖα.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τήν 8:00 π.μ. ὥραν, κατελθὼν ἀπό τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου ἢ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἤρξατο τῶν Καταβασιῶν καί προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καί τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργοῦντων αὐτῷ τῶν Ἀγιοταφίτων Ἀρχιερέων Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἀβήλων κ. Δωροθέου, θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καί τῶν πρεσβυτέρων ἐφημερίων τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, οἰκονόμου π. Αἴσσα Τούμα καί ἱερέως π. Φάραχ-Χαραλάμπους Μπαντούρ καί ἱεροδιακόνων, συμπροσευχομένου τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη μετὰ τῶν Προξενικῶν συνεργατῶν αὐτοῦ καί πυκνοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ, Ἱεροσολυμιτῶν ἐνοριτῶν καί εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

Πρός τόν χριστεπώνυμον τοῦτον λαόν ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Δεῦτε τὸν πρωτόθρονον πάντες, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωστῆρα, ἱεροῖς Ἰάκωβον ὕμνοις, ὡς ἱεράρχην καὶ θεῖον κήρυκα, τὸν φερωνύμως Δίκαιον, ὀνομασθέντα μεγαλύνωμεν», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί, εὐσεβεῖς προσκυνηταί,

Ὁ Πρωτόθρονος τῆς μιᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καί ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Ἰάκωβος ὁ δίκαιος καί ἱερομάρτυς, τοῦ ὁποίου τήν μνήμην ἐορτάζομεν σήμερον ἐν τῷ φερωνύμῳ αὐτοῦ ναῷ, ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ πατρῷᾳ αὐτοῦ πόλει καί μητρῷᾳ Ἐκκλησίᾳ τῶν Ἱεροσολύμων εἶναι ὁ θεῖος κήρυξ καί ὁμολογητὴς τοῦ θεοῦ Λόγου, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, ὁ ὑπό τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ θεοῦ τοῦ Πατρός ἀναδειχθεὶς πρῶτος Ἱεράρχης τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμὴν καί διδάσκαλος Ἰάκωβος, ὁ

καί Ἀδελφóθεος κληθείς, κατέλιπεν ἡμῖν τῷ αἵματι αὐτοῦ τήν τοῦ Χριστοῦ μαρτυρίαν κατά τόν συναξαριστήν αὐτοῦ. Ἐξ ἄλλου, κατά τούς ἱστορικούς τῆς Ἐκκλησίας Ἠγήσιππον καί Εὐσέβιον Καισαρείας, ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὀλίγον πρό τῆς πολιορκίας τῶν Ἱεροσολύμων ὑπό ζηλωτῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ ἐθανατώθη, ριφθείς ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ναοῦ κάτω, λιθοβοληθείς καί πληγείς διά ροπάλων κατά τήν ἑορτήν τοῦ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, ὅτε τοῦ ἐζητήθη ἐνώπιον τοῦ λαοῦ νά δώσῃ τήν μαρτυρίαν περί τοῦ Ἰησοῦ καί ὠμολόγησεν οὗτος ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι «ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου καί ὁ καθήμενος εἰς τά δεξιὰ τῆς μεγαλwsύνης τοῦ θεοῦ», (Ματθ. 26,64).

Χαίρεται καί ἀγάλλεται σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί μάλιστα ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, διότι ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ἐγένετο Ἀπόστολος καί πρῶτος Ἐπίσκοπος ἐν Ἱεροσολύμοις παρ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου καί πρῶτος τήν θείαν Λειτουργίαν συνέγραψε καί ἐξέθετο, παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ταύτην διδαχθείς.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ἐγένετο αὐτόπτης, αὐτήκοος καί μάρτυς τοῦ μυστηρίου τῆς θείας ἐν Χριστῷ οἰκονομίας καί τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦτο καταδείκνυται καί ἐκ τῆς καθολικῆς αὐτοῦ ἐπιστολῆς, ἔνθα κατονομάζει ἐαυτόν Ἰάκωβον θεοῦ καί Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλον. Καί ὄντος ἀναγνωρίζεται οὗτος δοῦλος τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο δέ διότι ἐγένετο πιστός μιμητής λόγῳ τε καί ἔργῳ τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦτο βεβαιοῦται εἰς τό περί πίστεως κήρυγμα ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ λέγοντος: «Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγη τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχη; Μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; Ἐὰν δὲ ἀδελφός ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι καὶ λειπόμενοι ὧσι τῆς ἐφημέρου τροφῆς, εἶπη δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν, ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος; Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχη, νεκρά ἐστὶ καθ' ἑαυτήν. Ὡπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστίν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστὶ», (Ἰακ. 2, 14-17 & 26).

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου, ἔχουσα ὡς θεμέλιον αὐτῆς τόν Χριστόν καί τούς Ἀποστόλους καί μαθητάς Αὐτοῦ ὡς κήρυκας τοῦ σωτηριώδους Εὐαγγελίου τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ, μᾶς καλεῖ σήμερον διά τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου νά ἔλθωμεν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως, δηλονότι τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας, ὡς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος: «τοῦτο καλόν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α' Τιμ. 2, 3-4). Ἐξ ἄλλου αὐτός ἀκριβῶς ἦτο καί ὁ σκοπός τοῦ κηρύγματος τῶν Ἀποστόλων, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν Σοῦ τοὺς ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους Σῶτερ, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, πρὸς τήν σὴν ἐπίγνωσιν, ἐλκύσαντες Κύριε».

Λέγομεν τοῦτο, διότι πολλοί ἐξ ἡμῶν τῶν πιστῶν δέν παραμένομεν σταθεροί εἰς τήν πίστιν μας εἰς τόν θεόν καί τήν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ, μέ ἀποτέλεσμα νά διερωτώμεθα διά τί δέν εἰσακούεται ἡ προσευχή ἡμῶν. «Αἰτεῖτω δὲ ἐν πίστει μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικεν κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ριπιζομένῳ. μὴ γὰρ οἶέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται τι παρα' τοῦ Κυρίου», (Ἰακ. 1, 6-7), λέγει ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος. Τούτου ἕνεκεν ὁ Ἅγιος ἡμῶν Ἱεράρχης μᾶς προτρέπει νά πλησιάσωμεν τόν θεόν μέ μετάνοιαν καί ἐξαγνισμόν. «Ἐγγίσατε τῷ θεῷ, λέγει ὁ Ἀδελφóθεος, καὶ ἔγγιεῖ ὑμῖν, καθαρῖσατε χεῖρας ἀμαρτωλοὶ καὶ ἄγνῖσατε καρδίας δίψυχοι», (Ἰακ. 4,8). Καί ἀναλυτικώτερον: Πλησιάσατε εἰς τόν θεόν καί θά πλησιάσει καί ὁ θεός εἰς σᾶς. Καθαρίσατε ἀπό κάθε ἐνοχὴν τήν ἐξωτερικὴν συμπεριφορὰν σας, ὧ ἀμαρτωλοὶ, καί ἐξαγνίσατε τό

έσωτερικόν σας, σεῖς οἱ δῖβουλοι πού ἄλλοτε πηγαίνετε μέ τόν θεόν καί ἄλλοτε μέ τόν κόσμον.

Ὁ τοῦ θεοῦ Πνεύματος ἀποστολικός οὗτος λόγος τοῦ ἁγίου Ἰακώβου, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι τόσο ἐπίκαιρος, ὅσον ποτέ ἄλλοτε. Καί τοῦτο διότι ἡ σύγχρονος ἡμῶν ἐποχή εἶναι ἐποχή προκλήσεων, αἱ ὁποῖαι στοχεύουν εἰς τόν ἄνθρωπον τῆς πίστεως, εἰς τόν θεόν καί δὴ τόν ἄνθρωπον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Τήν Ἐκκλησίαν, τήν ὁποίαν «καί πύλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς», (Ματθ. 16,18).

Ὁ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λόγος ἰσχύει ἰδιαίτερος διά τήν Μητέρα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, δηλονότι τήν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων, ἡ ὁποία ἐν μέσῳ ὁρατῶν καί ἀοράτων πολεμίων δυνάμεων τοῦ αἰῶνος τούτου προβάλλει ἐνώπιον αὐτῶν τόν σταυρόν τῆς θυσιαστικῆς ἀγάπης καί καταλλαγῆς τοῦ Ἀναστάντος θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πράττει δέ τοῦτο προσευχητικῶς διά πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί διά τῶν πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καί πανευφήμου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων, εἰς ὃν μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Ἀπόστολε Χριστοῦ καί αὐτόπτα καί μάρτυς, Ἰάκωβε σοφέ, Ἀδελφόθεε μάκαρ, τούς πίστει ἐορτάζοντας τό σεπτόν σου μνημόσυνον, ἐλευθέρωσον τῶν συνεχόντων πταισμάτων ταῖς πρεσβείαις σου τούς οὐρανοῦς ἐμβατεύων δυνάμει τοῦ Πνεύματος». Ἀμήν.

καί ἀραβιστί ὡς ἔπεται: ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον <https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2013/11/05/2810>

Τῆς θ. Λειτουργίας ἀπολυθείσης ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἀνῆλθε, τῶν κωδῶνων κρουομένων, πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα, τῶν Ἀγιοταφίτῶν Ἀρχιερέων ἀκολουθούντων ἀπό τῶν δωμάτων τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, κατὰ τό ἔθος, καί τῶν ἀρτιδίων εὐλογίας διανεμομένων ὑπό τῶν ὑπευθύνων τοῦ ἀρτοποιείου τοῦ Πατριαρχείου Ἱερομονάχου π. Παϊσίου καί ὀσιωτάτης μοναχῆς Σεραφείμας κατὰ τήν ἔξοδον ἀπό τό Κεντρικόν Μοναστήριον καί τήν εἴσοδον εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Εἰς τήν ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ δεξίωσιν ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τούς συναθθέντας Ἀγιοταφίτας Πατέρας, τόν κ. Γενικόν Πρόξενον, καί τόν προσελθόντα λαόν διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

Τόν νόμον τῆς ζωῆς τῆ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ τέθεικας ζωοποιῶ Πνεύματι, σύ νομοθετῶν καί φθεγγόμενος, Ἰάκωβε θεσπέσιε, λέγει ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί ἅγιοι Πατέρες καί ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ ἀγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία τιμᾷ καί γεραίρει σήμερον ἐορτίως τήν μνήμην τοῦ ὑπό τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ θεοῦ Πατρός ἀναδειχθέντος Ἀποστόλου καί πρώτου ἐπισκόπου αὐτῆς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Ἡ προσωπικότης τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου συνδέεται ἀρρήκτως μετὰ τοῦ ἱεροῦ ἀποστολικοῦ ἀξιώματος, τό ὁποῖον ἔλαβεν ἀπ' Αὐτόν τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τόν τῆς πίστεως ἡμῶν ἀρχηγόν καί τελειωτήν. Τό δέ ἀποστολικόν ἀξίωμα ἦ μᾶλλον ἡ ἀποστολικότης τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ συνιστᾷ τόν ἐν χρόνῳ καί

τόπω φανερωθέντα ἡμῖν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, «ἵνα κατά τόν θεῖον Παῦλον γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καί ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διά τῆς Ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ», (Ἐφεσ. 3,10).

Αὕτη ἀκριβῶς ἡ σοφία τοῦ θεοῦ, δηλονότι τό Ἅγιον Πνεῦμα, καθιστᾷ ἡμᾶς οὐχί ξένους ἀλλ' οἰκείους τοῦ θεοῦ, ἐποικοδομηθέντας ἐπί τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καί προφητῶν ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Ἐφεσ. Β'. 19,20).

Τήν διαφύλαξιν τῆς ἐν Χριστῷ συναρμολογουμένης οἰκοδομῆς τῆς Ἐκκλησίας ἐγγυᾶται ἡ ἀποστολική διάδοχή διά τῆς ὁποίας παρατείνεται ἡ Ἐκκλησία ἐν Χριστῷ καί διά Χριστοῦ εἰς τούς αἰῶνας. Τόν θησαυρόν τοῦτον κατέχοντες καί ἡμεῖς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀγίου ἐνδόξου καί πανευφήμου Ἀποστόλου Ἰακώβου, πρεπόντως καί ἡγγυημένως ἐτελέσαμεν τήν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ φερωνύμῳ ναῶ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, ἔνθα ἐδεήθημεν ὑπέρ ἀγαθῆς καί εἰρηνικῆς καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου, ἰδίᾳ τῆς περιοχῆς ἡμῶν, πνευματικῆς εὐεξίας καί προόδου τῆς ἱερᾶς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καί τοῦ εὐσεβοῦς Χριστεπωνύμου ἡμῶν γένους.

Μετά δέ τοῦ μελωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας εἶπωμεν: «Τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ ἀδελφός χρηματίσας καί διάδοχος καί ἐν Ἀποστόλοις ἐπίσημος, τόν ὑπέρ αὐτοῦ θάνατον ἠγάπησας, καί τό μαρτύριον οὐκ ἐψηχύνθης Ἰάκωβε ἔνδοξε. Αὐτόν ἰκέτετε ἀδιαλείπτως τοῦ σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν». Ἀμήν.

καί ἀραβιστί: ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2013/11/05/2808>

Μετά ταῦτα ἠκολούθησεν ὁ ἀδελφικός ἀσπασμός καί ὁ ἀσπασμός τῆς χειρός τοῦ Μακαριωτάτου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/tNc0mRoh9ok>

